

finere nærmere, hvordan han kommer frem til de 20 mia. kr., men det kan han muligvis.

Det er da rigtigt, at det på en eller anden måde påvirker produktionen og produktionsvilkårene i hvert fald, men for at få det rigtige billede skal man jo også have dét med, at omkostningsniveauet i EU og i Danmark er væsentlig højere end det omkostningsniveau, som man normalt producerer fødevarer på på verdensmarkedet, og derfor er der jo en sammenhæng mellem den landbrugsstøtte, der gives på EU-plan, og så det omkostningsniveau, som landbruget er underkastet.

Hr. Jørn Jespersen spørger, om vi nu vil være med til at afvikle bureaukratiet ved så også at indføre afgifter. Det er ikke det, der ligger i min fremstilling. Jeg er helt sikker på, at man kan forenkles både landbrugets regelsæt og miljøregelsættene, uden at man går på kompromis med miljøet og med fødevarer sikkerheden, og det kan man gøre, hvis bare man har politisk vilje til det, også uden at skulle ty til afgifter.

Så spørger hr. Keld Albrechtsen, om ikke den massive erhvervsstøtte – det er det udtryk, hr. Keld Albrechtsen bruger – skaber problemer for landbruget og jordpriserne og generationsskiftet. Det tvivler jeg på at den gør, når vi tager det i mente, som jeg nævnte før, nemlig omkostningsniveauet. Der er en nøje sammenhæng, og derfor er Venstre parat til at være med til at afvikle støtteordninger til landbruget, forudsat at det sker gradvis og at det sker ligeligt med de øvrige EU-lande og dem, vi konkurrerer med. Hvis man kan finde en model for dét, skal vi gladelig lægge stemmer til. Vi tror nemlig på, at dansk landbrug står sig godt i den konkurrence.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det sidste er vi enige om, at dansk landbrug har en meget fin position, og derfor er det, der kalder mig herop, sådan set hr. Mejdahls historiske redegørelse om faldene i de seneste 2 år med hensyn til økonomien.

Hans siger jeg til mig selv: Er det nu hele sandheden? Er der ikke noget, der ligger forud? Og er det ikke sådan, at det her kører i cykler, og at resultatet, hvis man ser det over en lidt længere årrække, derfor er et helt andet? Det var den ene ting.

Den anden ting var spørgsmålet om de 2 mia. kr., hvordan man sådan set får tingene til at gå op, nemlig det dér med at reducere støtten og så sige, at nu må man selv gøre en indsats.

Jeg kan se, den røde lampe lyser, så jeg må hellere holde op.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Hr. Mejdahl er en smule forundret over, hvordan støtten dog kan løbe op i et så højt beløb som 20 mia. kr.

Den består jo af mange komponenter. Der er for det første den støtte, som indirekte ligger i, at man har fastsat mindstepriser, som forbrugerne dermed er tvunget til at betale. Det niveau er reduceret ved den seneste reform. Til gengæld er det jo i stort omfang kompenseret via den direkte støtte. Så er der eksportrestitutioner. Og endelig kan man jo begynde at nævne de mange følgeomkostninger, som vores landbrugsproduktion har i form af forurening osv., hvor det offentlige afholder udgifter til at måle, kontrollere, rense op osv. Og det kan man gøre op på mange forskellige måder, men det mest almindelige skøn over det ligger i størrelsesordenen 15-20 mia. kr. selv med de sidste reformer.

Jeg skal meget gerne udarbejde et notat til Venstre, så man kan studere, at det virkelig er så stort et beløb, der er tale om, og det kunne da være, at det fik Venstre til at revurdere sin holdning til den planøkonomiske indretning, vi har af landbrugssystemet.

(Kort bemærkning).

Christian Mejdahl (V):

Jamen hvis hr. Jørn Jespersen går så langt omkring, skal regnestykket jo også suppleres med nogle positive elementer, ellers går tingene jo ikke op.

Over for hr. Ole Vagn Christensen vil jeg bekræfte, at det kører i cykler, altså at prisudviklingen i landbruget er forskellig, men de tal fra 1998 og 1999, som jeg nævned, går jeg ud fra er rigtige nok; de er kommet fra Statens Jordbrugs- og Fiskeriøkonomiske Institut. At der ligger en periode på et par år forud, hvor indtægterne var betydeligt større, er også en kendsgerning, det vil jeg da ikke benægte, ellers så det helt galt ud. Så det bekræfter jeg kun.

Jeg vil lige føje til det, som jeg sagde i min ordførertale, at med til lyspunkterne hører, at hvis regeringen vil give landbruget en reformpause og vel at mærke vil bruge den til at lette erhvervet for særbyrder og forenkles det administrative bøvvl både i primærproduktionen og i følgeerhvervene og samtidig kæmpe for, at